

Có khòng biòt bao nhièu còp vò chòng, tò bao nhièu nàm cò đò mòc tinh tròng “khòc khòu”, tinh tròng “xung khòc” bòt hòa giòa hai vò chòng kòo dài nàm này thàng nà. Hò khòng buòn bò mòt chòt thi giò đò tòm hiòu lòy do còa sò khòc khòu, sò nghòch ý vò tòm cách khòc phòc đò gia đònh còmòt đòi sòng hòn phòuc, an vui. Hò khòng ý thòc đòng ròng, hòn phòuc còsòn trong hiòn tòi, tròn con đòng chòng ta đòng đò...

Chò mòt viòc chòng ta đòng sòng đòc lòp, nghĩa lò có thò thòy, nghe, đòng, ăn uòng, khòng bòn hoòn, cò mòc ăn, cò áo mòc, cò nhò i và đòng bình yên đò là mòt hòn phòuc vò còng trong đòi, mà ít ngò i ý thòc, vò ngò i ta cò mòi mòtheo đòi nhòng mòng tòng xa xòi, thò hònh bòt bòng.

Nòu tuòn nào khòng bòn ròn vòi nhòng sinh hoòt còng đòng, hai vò chòng tòi đòi ăn nhòu tiòc tùng i nhà bòn bòe, sò cò dòp nghe các bà, sau khi ăn no kòo nhau ra phòng khòach, đòem ông chòng yòu quòy còa mònh ra tò khò.

Còu chuyòn còa chò Hòng lòam tòi suy nghĩ ròt nhòu, tò còu chuyòn đó tòi suy ra mòt triòt lòy... sòng hòn phòuc ngay bòy giò và i đây.

Chò Hòng kò, chò vòng tòn biòn tròng vòi hai con, qua Mò mòy mò con vòt vò lòuc đòu nhòng dòn dòn đò tò đòng cuòc sòng tòt đòp. Chò mua đòng mòt cái nhò hàng nho nhò và các con đò ăn hòc nèn ngò i. Hòn mò i nàm sau ông chòng ra tò còi tò mòi đòng bòo lòanh sang Mò. Trong thòi gian xa cách hòn mòt chòc nàm đó hai ngò i đò hoàn to`n thay đòi. Chò Hòng đò quen đòi sòng Tòy phòng, thòo vòt, lanh lòi, còn ông chòng sau mòt thòi gian lòau dòi bò tò đòay, sò c khòe yòu kòm, tinh thòn bò khòng hoòng, ông ròt chòm chòp, cò thò nói lòà còu lòn so vòi bà vò.

Tinh thòn chò Hòng luòn bò còng thòng, lo âu vò vì viòc lòam ăn buòn bòn, cònh tranh, lòi thòm thòn xác quòy mòt mòi vò làm viòc nhòu giò i nhò hàng nèn lòuc nào chò cũng cau cò, gòt gòng nhò bòn thòn kinh hay xòi nòt vò lý, còng lòam cho ông chòng thòm buòn tòi thòn sòng bòm vò.

Mòt hòm ông chòng bòn, bòo chò Hòng ròt cho mòt ly sòa. Chò còu nhòu: - Thò ông đòi lòy đòi, còn đòi đòng, chòa bòn nòng mò.

Ông chung đột queso: "tôi bỗn bà biết không?"

Chú Tâm vỗ tay lạy ly nắp c trà chà đang uống, đột sập vô rì đem lối cho ông chung. Chú nhìn mảnh cái ly lên bàn nói "uống đi", rì quay lồng đi.

Ông chung nói giòn bứt đứt to tiếng: - Bà đã đi quá mức cưa mệt ngất đi, không coi chung ra gì!.

Chú Hổng trả lời: - "Bên Mè này bình quyến, không có chuyện chung chúa vỗ tôi. Ai cũng phai làm việc cùc thay cha đột kiêm sòng, không ai hưu ai nhau bên nhau".

Chú lòn nhòn không đột lòi.

Ông chung thay cái gì màu đen gióng con ruồi trong ly sập, ông la lên: - Bà cho tôi uống sập vỗ ruồi, bà biết không?

Chú Hổng bình thản đáp: - Thì vỗt nó ra. Ở bên Việt Nam, đang ăn phai con ruồi bay rớt vô tó phai mình vỗt bùi, rì ăn tiếp có sao đâu.

Ông chung nói côn, nhúc lòi đột thay chuyện buồn phiền chàt chà trong lòng bỗ y lâu nay. Ông chung chàt đột lòi thì bà vỗ phai n pháo ngay bỗng nhung lòi lò thayt đánh đá. Cả hai trao đột nhau nhung câu nói chanh chua, đột ác cho hử gióng. Trong côn nóng gióng đó, hử không có thì gióng suy nghĩ, cân nhúc tống lòi nói, nên nhung lòi lò thayt tàn nhòn, đột đột đột bỗn thayng vào tai, vào tim hai ngõi và đã đột lòi nhូ u vỗt thayng không hàn gõn đột.

Không đón đột côn gióng, anh chung nói: "Không thay tiáp tayc đột côn nãa, phai ly đột".

Bà v> tr> l> i ngay: - Càng s>m càng t>t, b> ông ra tôi d>s>c l>y m>t ch>c th>ng h>n ông.

Ông ch>ng không ch>u thua nói: - Phen này ông v> Vi<t Nam ông l>y gái còn trinh ch> không l>y bà già ó đ>m nh> bà .

Ch> H>ng ch>y v>i ra xe : - Tôi đi t>i văn phòng lu>t s> ký gi>y ly d> ngay bây gi> đây.

T>i văn phòng lu>t s>, ch> H>ng g>i đ>i n> cho hay lu>t s> đòi ph>i đ>t tr>lc hai ngàn đ>o và không tr> l>i n> sau này h> đ>i ý không mu>n ly d>. Ông ch>ng đ>ng ý ngay, r>i bu>n b>a đ>y b>lc l>i b>n r>a chén, đ> ly s>a. Bên c>a s> có ánh sáng, anh ch>ng m>i th>y mi>ng đen trong ly s>a là lá trà trong ly ch> H>ng đã u>ng. Thì ra c> hai v> ch>ng c>i nhau rùm beng, làm m>t đ>i m>t bu>i sáng đ>p tr>i ch> vì x>n xác th>y lá trà mà t>ng là con ru>i. Anh ch>ng ân h>n cho s> nóng n>y c>a mình. Không ph>i hai v> ch>ng ch> m>t đ>i m>t bu>i sáng đ>p tr>i mà m>t luôn hai ngàn đ>o, đ>y là may n>u không th>y lá trà thì h> đã ly d>, gia đình ly tan, con cái bu>n kh>, ch> vì nóng n>y, l>m l>n. Lúc nóng gi>n đ>u óc ng>i ta không sáng su>t, nói n>ng không ti>c l>i.

Hai v> ch>ng ti>p t>c s>ng chung, ăn chung, ng> chung nh>ng không h>n phúc, không ai nh>ng nh>n ai. Ai cũng có cái “ng>” quá to, t> cho mình đúng r>i r>ng h>ng c>i, m>c xác l>n nhau. H> đ> m>c cho tình tr>ng kh>c kh>u kéo dài vì tin là tu>i c>a h> xung kh>c, s> con chu>t, con mèo, con r>n, con heo gì đó... t> hành xung, vì tình nghĩa không ly d>, nh>ng không th>s>ng thu>n hòa, h>n phúc v>i nhau đ>c.

M>t hôm có m>t ng>i khách đ>n ăn ở nhà hàng đ>a cho ch> H>ng xem hình h>a v>a xây m>t căn nhà r>t khang trang b>n t>ng l>u tuy>t đ>p ở Saigon mà t>n có b>y ch>c ngàn m> kim. Ch> H>ng c>m cái hình ng>m t>i ng>m lui thích quá, mu>n v> VN xây m>t căn nh> v>y cho cha m> ở bây gi> và m>t ngày nào đó v> h>u hai v> ch>ng v> VN, thì có căn nhà ti>n nghi. ở đây ch>c con cái s> b> cha m> vô vi>n đ>ng l>o, thêm bu>n t>i.

Th> là ch> H>ng t> ý bay v> VN hai tháng đ> t>n m>t trông coi vi>c xây c>t căn nhà theo ý ch> mu>n. Tr>lc khi đi ch> d>n dò m>y đ>a con, coi ch>ng ba, đ>ng đ> ống đi nh>u nh>t, g>p g>bà này bà n> lúc m> v>ng nhà. Hai đ>a con nghe l>i m>, đ> ý canh ch>ng ông già. Ông ch>ng đi đâu c>, bu>n t>i sau khi đóng c>a nhà hàng v> ông ng>i g>lóc cóc trên key board computer đ>n quá n>a đêm, “chat” v>i m>y cô gái ở VN mu>n l>y ch>ng Vi<t Ki>u. Ch> trong vòng hai

tháng là tình nồng say đắm nồng giật chặng chặng và cô gái tuổi đáng con VN. Câu chuyện tình ảo trên net đã thúc đẩy anh chàng quyết vù VN mệt chuyen đập ngập ngập i tình trong mảng, trên net.

Khi chung Hùng trả về Mè, hí hửng với may cái hình căn nhà khang trang VN thì ông chàng chung quyết liệt đòi vù VN để xem tận mắt căn nhà. Cố nhiên chung Hùng không cho ông ta vù VN mắt mình, cho chung vù VN mắt mình rớt nguy hiểm, dù bao các cô gái tò VN quyết rũ. Nhưng nay vẫn i tình yêu thúc đẩy ông chàng chung Hùng quyết “quết khai”, không chịu đứng sững chung huy, theo ý kiến của vú nőa. Chung Hùng giờ lùy, cẩn cáo là khi ông trả về thì ông cullen quần áo ra khaki nhà. Ly dỗ. Ông chàng nghĩ bỗng “càng tốt”.

Khi vù tòi VN thì việc đầu tiên là anh chàng đi tìm gập ngập i tình trên net. Trời ơi! Hình trên net thì cô ta đẹp và duyên dáng, còn trên thực tế thì xinh i là xinh và qua nihil câu chuyện thì anh chàng thấy rõ là cô này “bất đắc dĩ”, moi móc tiễn Vết kiêu hồn là có tình yêu chân thật. Cô này muôn đi Mè với bất cứ giá nào, chuyen sống hồn phúc hay không thì hồn hồn phân giải, cõi ly dỗ cũng không sao, miễn đắc dĩ đi Mè. Ông chàng thốt vùng, lo ngại, tiếc công xúc tép nuôi cò, không biết cò i vùi ông đắc dĩ bao lâu mà trả cờ là phái sinh bà vù già... Sau vài lần gập gùi anh chàng quyết i lùi vùi vùi “ta vù ta tóm ao ta” cho chung ăn.

Tôi đây ngày nào anh ta cũng o bùi đùa ông bà già vù đi ăn, đi chung, nhét mệt thùng rỗ có hiếu. Chung Hùng i nhà lùi lùi hốt phòng này tòi tòi nỗi cõi tìm mệt chung tích đùi hiếu vì sao ông nhét quyết đòi vù VN, phái có mệt đùng cõi nào đó thúc đẩy ông ta mệt quyết liết nhét vù y.

Moi móc hốt quần áo i mệt i góc kệ, chung mệt i thay mệt hồn bánh biscuit đắc c gói kẹo, tim chung đùp mènh, hồn hồn mệt ra tay tay, trong đó có mệt cuộn sợi tay nhét và mệt xép thố cũ giặt đã bùi màu. Chung mệt cuộn sợi nhét ra đùc mệt biết đó là quyết nhét ký, ông chàng viết rết ngắn gòn nhét tâm tình thốt buôn túi vù cuộc đùi đùi, bảy giờ không còn uy quyết cõi a mệt cõi chung huy, mệt nhét i chung, nhét i cha trong gia đình... Ông ghi lùi sổ chung đùng, chung nhén cuộc sòng hiếu tay, nhét là nỗi buôn túi phái i sòng bám vào vù, vì tuoi i đã lùn không thố làm lùi tay đùu...

Đặc tòi đây chung Hùng thấy cõi mệt đùng i a nỗi mệt, bảy giờ chung mệt i cõi mệt thông, thõng xót, tòi i nghỉ i chung.. Tôi trùm cõi giặt mệt lùn nỗi cõi là chung la cho hồn giặt, chung không hồn nghĩ tòi i tình thõn ông chàng đã bùi khũng hoảng trùm cõi cuộc đùi đùi, và chung cũng không biết giặt nói thõng nhét vô tình cõi a chung đã làm chung tay ái ông chàng rết nhét, đã đùi lùi trong tâm thõc ông nhét đau thõng, buôn túi không tay đùu.

Chỗ Hỗn bỗn nhặt ký xuống, đập ti>p x?p th?, thì ra đây là nh?ng cái th? ch? đã g?i cho anh ch?ng t? lúc hai người m?i yêu nhau. Chỗ th?t xúc động khi thấy anh ch?ng v?n c?n gi? k? nh?ng k? v?t này.

Chỗ đ?p cái th? th? nh?t, có nh?ng l?i l?i th?t ng?t ngào, n?ng n?u d?p th?t "anh d?p ghét ghê! Anh bi?t là xa anh em nh? anh th?y m? không? L?n sau h? em g?i đ?n tho?i, dù anh b?n đ?n đâu anh cũng ph?i g?i l?i li?n, n?u không em s? b?t đ?n..." Kèm theo th? là cái hình ch? lúc 18 tu?i. Tr?i lúc đó m?t mũi xinh ghê, đã xinh đ?p còn ng?t ngào n?a ch?ng tr?ch ông ch?ng tr?ng cây si, đòi làm đám c?i s?m. Cái th? có ép hoa pensee n?a, tình thu? l?y thi?t là m? m?ng.

Chỗ Hỗn v?i tay l?y cái g?i?ng trên bàn, soi l?i m?t mình bây gi? ...h?i ?i, năm tháng đã đ?p l?i trên m?t ch? nhu?u n?p nh?n, đã già nua mà lúc xì n?t ch? còn cau có, ch?ng tr?ch sao bây gi? ch?ng mu?n th?t?ng mà th?t?ng không vô.

Chỗ Hỗn đ?p cái th? th? hai, cái nào cũng có kèm theo m?t cái hình r?t xinh, h?i đó có bao nhiêu ti?n m?y cô gái cũng đem đ?p cho máy ti?m ch?p hình ăn. Trong th? ch? vi?t: " Em nh? bu?i chi?u mình d?p ch?i trong công viên, tr?i b?t đ?p m?a nh? h?t, anh ôm, che m?a cho em, trong vòng tay th?t?ng yêu c?a anh, em c?m th?y th?t?m êm, h?nh phúc. Em mong vòng tay th?t?ng yêu này che ch? em mãi su?t cu?c đ?p i..." .

Chỗ Hỗn nh? l?i ...m?i cách đây m?y hôm, hai v? ch?ng lái xe khi tr?i tuy?t. Nhìn nh?ng b?ng tuy?t r?i nh? càng thú v? h?n m?a r?i nhi?u, nh?ng b?y gi? già hay qu?o b?y, đ?p?ng tr?n tr?t, ông ch?ng gh? ch?t tay lái, trong lúc ch? càu nh?u:

- Ông lái xe ki?u g?i k? c?p v?y, sang "lane" sao không ra signal, h?i n?y b?o đi đ?p?ng trong ông không ch?u, ông đi đ?p?ng ngoài b?y gi? không nh? đ?p?ng. Tôi nói v?i ông hoài, lên xe thì ph?i coi b?n đ?p tr?c, đ?p nh h?ng, b?y gi? s?p tr? chuy?n bay mà c?n l?n qu?n không bi?t đ?p?ng, kh? kh?ng?.

Ông ch?ng c?p l?i: - Bà gi?i bà lái đi!

- Tôi không lái xe đòc trên xa lè, trüi tuy<t.

- Không lái đòc thì im đi đò ngòi ta lái. Đã lèc đòc ng còn nghe cón nhón có búc khóng?

Cái thí thí ba cũng có líi lí níng nín tha thi<t lím.

-Em mong khi mình vó sóng vó i nhau rói, mói đòm em só đòa anh vào “rose garden” (vón hóng) thüt thí móng.

Thíc tí bóy gi<t có mói lín ông chòng líi gón thì chò nhón nhóo: - Mót quá đi thôi! làm vi<c đòu tüt mót tíi có ngày mà tíi gi<t này ông cón bút làm thêm job đòm!

Ông chòng chòu đòm ăn xôi, choàng tay qua ôm vó.

Chòt nhó tíi móy cái bills, chò Hóng hói :

-Cái bill nóc anh trí chòa, nóu đò trí là hó cúp nóc cho mà coi.

Nghe cúp nóc ông chòng ho>ng quá, tu<t xu<t gi<t ng dói tìm cái bill coi đã trí chòa.

Vóa trí líi đòt líng xu<t gi<t ng nóm thì chò Hóng nói, đã nhóc anh bó vô băng IRA hai ngàn đòc trí thu<t, anh bó chòa?. Cái máng xói rót tòn teng có tháng nay, chòng nào anh mói sóa?

Ông chòng kêu tríi: - Tríi ơi! sao có tíi gi<t tôi leo lên gi<t ng nóm cón bà, bà hói đò thó chuy<t nhó vóy, làm sao hóng nói, thôi bó mó nó qua hót đi, tính sau...

Xem lối xem thô cũ, chả Hỗng ỏu tò nghĩ đón hai chả “vô thõng”, quỷ thốt vỗn vỗt luôn đói thay. Tờ mót cô gái xinh đ?p hiến d?p nay tròn thành bà già xuôi xí, hay g?t g?ng, khó thõng. Ngày này qua ngày khác chả đã quá b?p r?p ch?p đua v?i cu?c s?ng đón n?i không có thì gi? d?ng l?i đ? suy nghĩ, tìm hi?u coi mình đã s?ng nh? th? nào? Mình đã s?ng v?i ý th?c hiến h?p và s?ng h?pnh phúc trong t?ng phút, t?ng giây hiến t?i?

Vì cu?c s?ng quá b?p r?p, bon chen đ? cung ỏng nh?ng nhu c?a, ti?n nghi v?t ch?t, rõ ràng là chả đã đánh m?t quá nh?u h?pnh phúc hiến t?i c?a mình cho nh?ng v?ng t?ng đ?n đ?p, đ?c, m?t, h?p , thua, vinh, nh?c, bu?n, gi?n, thõng, ghét. Kho?c kho?i trong âu lo, toan tính, s?n h?p , thù oán, trong nu?i ti?c ký ?c, trong ?ic v?ng t?ng lai và ngay c? gi? phút này chả cũng đang lao chao v?ng đ?ng...s? b?p an có m?t th?ng tri?c trong đ?i s?ng tinh th?n, tâm linh c?a ch?. .

Ch? nh?ng giây phút th?t l?ng đ?ng tâm t? nh? th? này ch? m?i th?y thõng ch?ng và ân h?p v? cách c? x? t?i t?i v?i ch?ng. Ngày hôm sau ch? quy?t đ?nh làm m?i l?i cu?c tình b?png cách s? s?a đ?i đ? đ?c d?p thõng nh? ngày x?a. Ch? đ?i ch? mua cho ch?ng vài cái cà v?t, vài đôi v?, qu?n áo m?i, r?i gói l?i c?n th?n trong gi?y ki?n màu th?t đ?p, nh? gói quà Giáng sinh. Ch? d?p đ?nh khi ch?ng ? VN v? ch? s? b?p m?t anh ch?ng l?i, đem quà ra bày m?t bàn r?i m? m?t anh ta ra cho xem, ch?c ch?n là anh ta s? r?t vui m?ng và h?pnh phúc tr?c s? đ?i m?i này .

Trong lúc ch? đang quy?t tâm làm m?i l?i cu?c đ?i thi?n thì có ng?i b?p r?p ch? đ?i d?p thi?n ? chùa g?n nh?a, ch? nh?n l?i đ?i ngay. ? thi?n đ?ng, các thi?n sinh ng?i thành m?t vòng tròn. Bên c?nh thi?y, t?t c? cùng thi? th? u?ng trà và bàn chuy?n đ?p (trà đàm) và nghe pháp tho?i, có lúc cùng nhau hát nh?ng bài thi?n ca, đ? ý thi?c s? s?ng nhi?m m?u trong gi? phút hiến t?i, vui nh? tr? th?. Trong môi tr?ng trong sáng này, ch? c?m thi?y nh? đã thoát vòng t?c l?y, b?p vào ni?t bàn ? th? gian. Ch?a bao gi? ch? có đ?c c?m giác an l?c thanh th?n, tâm h?p r?p m?, tha th?, bao dung, vui t?i, h?p nh?n nh? v?y.

Th?y gi?ng v? s? “c?m ?n” và “ái ng?”. Trong lúc l?ng nghe ch? nh?n xu?ng nh? đ? th?m th? u h?t nh?ng l?i gi?ng vàng ng?c c?a th?y. Suy nghĩ k? l?i thì ch? ch?a bao gi? nói l?i c?m ?n ch?ng và con cái, mà chính th?c ch? đã mang l?n h?p r?t nhi?u. Ch?ng là ng?i đ?u g?i, tay ?p đã chia s? v?i ch? bi?t bao nhi?u kh? c?a, bu?n vui c?a cu?c s?ng. Ch? cũng ch?ng có đ? ý t?i hai ch? “ái ng?” là nh?ng l?i nói êm đ?p, đem l?i h?pnh phúc cho nhau. T? tr?c t?i gi? h?p n?i c?n l?n là ch? nói, ch? nói b?p c? cái g?i v?t hiến ra trong óc, nói cho h?p gi?n, kh?ng c?n nh?c, đ?n đeo h?p u qu? g?i c?.

Càng nghe thấy giọng chửi càng ân hận cho nhau ng gì mình đã nói, đã làm mệt cách vô minh tột trội cãi giù. Tôi hôm đó, chửi ghen đênh thoái cho chung vui nhau lối rết ngọt ngào, êm đềm, chửi dồn dò anh chàng cũ vui chửi bên nhà, khi vui thì nhau mua cho chửi mày thèc ăn Việt Nam nhau khô cá thiều, khô lan phòng, mặc me...chửi thèc sỗ nôn nóng mong cho mau qua mệt tuột đứt đón chung vui. Cuộc đùi cùa hai người tôi nay số đùi khác, số không còn khóc khuya, xung khóc nhau trộm nã.

Hai ngày sau, đùa cháu bên VN ghi điểm thoái qua cho hay chung chửi bù “heart attack” trong lúc tóm bién vui mày cháu và tôi thề trên đùi ng đùa tôi bịnh viễn cùp cùu. Chửi vui vã bay vui Saigon, cù nhiên chửi đem theo nhau món quà đã gói trong giấy kín thết đùp. Lúc tóm liêm, chửi đã liêm theo quan tài nhau món quà này vui thết nhieu nỗi mệt...đã muộn rồi!

Ai cũng biết đùi là vô thường, hãy sống tròn vui nhau giờ phút hiền tôi, biết là biết vui nhau nhau ngay ta cù đù cho đùi trôi lăng, đù cho biết bao phiền muộn cù hòa quyện theo tâm hồn ta trong mỗi phút giây. Có mệt lúc nào đó dỗng lối, thò hói, chúng ta đã biết bao nhiêu sinh lối, công sức đù có đùc mệt tình yêu nhau ý, mệt danh vui nhau ý, mệt tài sòn nhau ý và rưng chúng ta thèc sỗ đã sòng vui cái “nhau ý” đó mệt cách hồn phúc không? Rõ ràng là chúng ta vui n còn nhieu phiền muộn và cay đắng mà phèn lòn là bùi bám víu, dính mắc vui “cái tôi”, “cái cùa tôi”, và cái tò ngã cùa tôi”. Đó là chửi a kù cái tâm thèc đang bùi thiêu đùt bùi nhau khao khát, cùc mệt và lo âu ...

Để thoát ly mệt phiền não, để xa lìa mệt mệt tột cùng, để o điên, cuồng si, chúng ta hãy tốp sống buông xă , “không phân biệt”. Hãy ý thèc mình đang sống, trong tống hối thề, trong mệt bùi cù chan, hãy an trú vui sống chửc trong hiền tôi - sống hồn phúc ngay bây giờ và ở đây.